

ning, ville De see det mærkelige Tilfælde, at Flaadens Besætning med de Officerer, der her findes opførte med Tal som fast lønneede Officerer ved samme, kun er høist usfuldstændig; det udgjør, saavidt jeg i dette Dieblit erindrer, kun omtrent Halvdelen af det Officerpersonale eller idetmindste af det Lieutenantspersonale, som udfordres til Flaadens forsvarlige Besætning, og den øvrige Halvdeel har man gjort Regning paa at kunne forstaae sig gennem Reservelieutenanter; men Reservelieutenanterne ere Mænd, hos hvilke der vel i Almindelighed kan forudsættes en ikke ubetydelig Udvikling som Sømand, men for hvem den hele øvrige Deel af Indsigt, som skal havees paa Skibene som Vaaben til Krigsbrug, ifølge deres tidligere Livsstilling er temmelig fremmed. Naar altsaa det, at Skibet kan gjøre sin Pligt i Slag — og det er jo dog dets Hovedbestemmelse — væsentligt kommer til at beroe paa de faste Officerer, som findes paa Skibet, saa er det yderst vigtigt, at disse Mænd, som i utilstrækkeligt Antal ere tilstede i Forhold til Skibets Besætning, netop have den militaire Uddannelse meget fast inde, og dette antage vi, at der hos os ikke findes andre Midler til at staae dem end igjennem et særligt, dertil indrettet Institut. Nu dreier Striden mellem Marineministeren og Udvalget sig jo fornemmelig om, hvorledes denne Skole bedst skulde indrettes, og jeg maa da sige, at, naar den ærede Marineminister har begyndt sit Foredrag med en Fremstilling af de Egenstaber, som man maa ønske maatte være tilstede hos vore Søofficerer i Almindelighed, saa er det ingenlunde paa nogen derfra forskjellig Mening med Hensyn til disse Egenstaber, at Udvalget har støttet sit afvigende Forslag, det har netop været paa den Tro, at de forskjellige Egenstaber, som en Søofficer bør have, paa en mere fuldkommen Maade ville erhverves ved Hjælp af en Officereskole, indrettet paa den Maade, Udvalget har foreslaaet, at vi have støttet vort afvigende Forslag. Det vil jo let sees, at Afvigelsen mellem Ministeren og Udvalget, naar jeg forbigaaer de mindre væsentlige Punkter, som ere fremdragne af Marineministeren og tildeels allerede have fundet deres Besvarelse, væsentlig ligger i de første to Aar fra 15 til

17 Aars Alderen. Det har nu været Udvalgets Overbeviisning, at det for at staae de unge Mænd virkelig Dygtighed som Sømand og for at sikre sig, at de komme ind til denne Underviisning med den Modenhed i aandelig og tildeels ogsaa i legemlig Henseende, som er saa vigtig, for at Underviisningen i de høiere Classer skal blive frugtbringende, vilde være noget meget Helbdigt og Fordeelagtigt, at man gik ind paa det Forslag, som Udvalget anbefaler, idet vi troe, at det, at et ungt Menneffe, som kommer ud af Skolen, kommer nogle Aar ud i Livet, faaer sig forsøgt i det Fag, hvori han senere skal virke, saa at han kan faae afgjort med sig selv, om han vil ikke alene være Søofficer, men, dersom dette skulde bryde for ham, være Sømand, — at dette er Noget, der vil give det unge Menneffe en saadan Sikkerhed med Hensyn til hans hele Bestemmelse og Fremtid, at han kan udvikle sig paa en langt heldigere Maade, naar han derefter kommer til at underkaste sig en videregaaende Udvikling eller Underviisning, som han da kan benytte senere i Fremtiden, hvorledes det endogsaa skulde gaae ham med Hensyn til at opnaae sit Ønske om at blive Officer. Det maa nemlig erindres, mine Herrer, at det har været en af Skyggesiderne ved vort hidtilværende Søcadetacademi, at de unge Menneffer, som der ere bleve opdragne, om de ogsaa have været meget egnede til at blive Officerer, derfor ikke have været ganske egnede for at gaae over i den egentlige Søfart; man har havt Utilbøielighed til at benytte dem, fordi de med deres hele Udvikling slet ikke have været anviste dertil. Dette har medført, at man i vor Søofficereskole i det Hele taget slet ikke har faaet optaget de unge Menneffer, som fornemmelig vare bestemte til Søen. Vor Anskuelse er nu den, at Idealet, det, man maa sætte sig som Formaalet for Uddannelsen til Søofficer, er det, at Marineofficerescorpset kommer til væsentlig at bestaae af de Finkeste og Dygtigste og bedst Uddannede af Sømandstanden i Landet. Det er altsaa denne Tanke, som ligger til Grund for Udvalgets Forslag, og som den ærede Minister har modsat sig egentlig stærkere idag, end det forekommer mig, at hans eget Forslag berettigede ham til; thi